

Děvče mi usnulo

Karel Plíhal

1. Děvče mi usnulo už v polovině sloky,
hrál jsem jí od Kainara jedno krásný blues,
hodiny zlenivěly a ztišily své kroky,
pod okny zazíval poslední autobus.
2. Schoulená do klubíčka spokojeně funí,
nejlepší publikum, co vůbec kdy jsem měl,
ač duchem daleko, dnes poprvé jsem u ní,
a co bych napoprvé ještě více chtěl?
3. Otoman zanaříkal: to je dneska mládež,
jen samá slovíčka a nikde žádnéj čin,
jenže ji probudit, to by byla svatokrádež,
zbejvá mi kytara a nedopítej gin.
4. A tak tu tiše zpívám oprýskaným stěnám
o jedný holce, co ji Kainar kdysi znal,
ač trochu pod parou, ač vůbec nerozumím ženám,
jestli mi dovolíte, budu zpívat dál.